

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

III kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-83-98

Druk nr 571-A
Warszawa, 23 września 1998 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

W nawiązaniu do pisma Pana Marszałka z dnia 11 września 1998 r., na podstawie art. 118 ust. 1 i art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz w związku z art. 39 ust. 4 Regulaminu Sejmu przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

– o zmianie ustawy o łączności.

Przedstawiany projekt ustawy Rada Ministrów uznała za pilny w związku z koniecznością dokonania zmian w obowiązującym stanie prawnym jeszcze przed przewidywaną na jesień br. propozycją Telekomunikacji Polskiej SA.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Łączności.

Z poważaniem

/-/ Jerzy Buzek

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o łączności.

Art. 1.

W ustawie z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz.U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926) w art. 16 w ust. 4 po wyrazach "oraz pkt 4 lit." dodaje się wyrazy "a) i".

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Ustawa z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz.U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926) zakazuje w art. 16 ust. 2 pkt 4 lit. a) wydawania spółkom z udziałem podmiotów zagranicznych zezwoleń na zakładanie i używanie urządzeń radiokomunikacyjnych do realizacji łączności radiowej o zasięgu przekraczającym granice Rzeczypospolitej Polskiej. Zakaz ten dotyczy, z mocy art. 23 ust. 2 ustawy, dokonywania przydziałów częstotliwości na cele ponadgranicznej łączności radiowej. W ramach przygotowywanej prywatyzacji Telekomunikacji Polskiej SA część akcji spółki zostanie nabyta przez podmioty zagraniczne. Utrzymanie obecnego stanu prawnego uniemożliwiłoby Telekomunikacji Polskiej SA uzyskanie uprawnień niezbędnych do realizacji radiokomunikacyjnych łączności satelitarnych z innymi państwami oraz innych form ponadgranicznej łączności radiowej.

W wyniku przyjęcia ustawy nowelizującej, Telekomunikacja Polska SA oraz wszystkie inne podmioty działające w dziedzinie łączności, które spełniają warunki określone w art. 16 ust. 4 ustawy, będą mogły ubiegać się o udzielenie zezwoleń i przydziałów częstotliwości w zakresie radiokomunikacji międzynarodowej. Zgodnie z tymi warunkami udział podmiotów zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym, a także udział głosów tych podmiotów oraz podmiotów przez nie kontrolowanych w zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu, nie może przekraczać 49%.

Proponowana nowelizacja ustawy o łączności, usuwająca przedstawione ograniczenie, nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu, a wręcz odwrotnie, dzięki usunięciu przyczyny obniżającej wartość Telekomunikacji Polskiej SA, może przyczynić się do zwiększenia wpływów do budżetu z tytułu jej prywatyzacji.

Wniesienie projektu ustawy o zmianie ustawy o łączności w obecnym brzmieniu jest podyktowane tym, że nowelizacja art. 82 ustawy o łączności, dotyczącego kręgu osób uprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji Telekomunikacji Polskiej SA, budzi kontrowersje o dużym rezonansie społecznym. Wyjaśnienie tych kontrowersji i usunięcie powstałych wątpliwości natury formalnej i prawnej będzie możliwe przy nowelizacji, w trybie zwykłym, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (art. 4 tej ustawy), która obecnie jest rozpatrywana w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej, w Komisji Skarbu Państwa, Ułaszczenia i Prywatyzacji.

U Z A S A D N I E N I E

Ustawa z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz.U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926) zakazuje w art. 16 ust. 2 pkt 4 lit. a) wydawania spółkom z udziałem podmiotów zagranicznych zezwoleń na zakładanie i używanie urządzeń radiokomunikacyjnych do realizacji łączności radiowej o zasięgu przekraczającym granice Rzeczypospolitej Polskiej. Zakaz ten dotyczy, z mocy art. 23 ust. 2 ustawy, dokonywania przydziałów częstotliwości na cele ponadgranicznej łączności radiowej. W ramach przygotowywanej prywatyzacji Telekomunikacji Polskiej SA część akcji spółki zostanie nabyta przez podmioty zagraniczne. Utrzymanie obecnego stanu prawnego uniemożliwiłoby Telekomunikacji Polskiej SA uzyskanie uprawnień niezbędnych do realizacji radiokomunikacyjnych łączy satelitarnych z innymi państwami oraz innych form ponadgranicznej łączności radiowej.

W wyniku przyjęcia ustawy nowelizującej, Telekomunikacja Polska SA oraz wszystkie inne podmioty działające w dziedzinie łączności, które spełniają warunki określone w art. 16 ust. 4 ustawy, będą mogły ubiegać się o udzielenie zezwoleń i przydziałów częstotliwości w zakresie radiokomunikacji międzynarodowej. Zgodnie z tymi warunkami udział podmiotów zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym, a także udział głosów tych podmiotów oraz podmiotów przez nie kontrolowanych w zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu, nie może przekraczać 49%.

Proponowana nowelizacja ustawy o łączności, usuwająca przedstawione ograniczenie, nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu, a wręcz odwrotnie, dzięki usunięciu przyczyny obniżającej wartość Telekomunikacji Polskiej SA, może przyczynić się do zwiększenia wpływów do budżetu z tytułu jej prywatyzacji.

Wniesienie projektu ustawy o zmianie ustawy o łączności w obecnym brzmieniu jest podyktowane tym, że nowelizacja art. 82 ustawy o łączności, dotyczącego kręgu osób uprawnionych do nieodpłatnego nabycia akcji Telekomunikacji Polskiej SA, budzi kontrowersje o dużym rezonansie społecznym. Wyjaśnienie tych kontrowersji i usunięcie powstałych wątpliwości natury formalnej i prawnej będzie możliwe przy nowelizacji, w trybie zwykłym, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (art. 4 tej ustawy), która obecnie jest rozpatrywana w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej, w Komisji Skarbu Państwa, Ułaszczenia i Prywatyzacji.

p.o. SEKRETARZA KOMITETU
INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

Maria Karasińska - Fendler

Podsekretarz Stanu

Selr.Min. MKF/.....185...../98/DHPiST-mbm

Warszawa, 25.08.1998r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o łączności, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez p.o. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Marię Karasińską-Fendler, działającą w zastępstwie Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o łączności (pismo nr RM-10-70-98), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej nowelizacji ustawy nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem.

Maria Karasińska-Fendler

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Zdrojewski
Minister Łączności

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 29 września 1998 r.

Cena - 0.51 zł + 22% VAT

